

πράξεις στην Ιταλία πρέπει να έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί τον συνήθη μηχανισμό της εκπτώσεως που προβλέπει η έκκτη οδηγία, έστω και αν ορισμένες εμπορικές πράξεις πραγματοποιούνται απευθείας από την κύρια εγκατάστασή του.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/01, σ. 111.

(²) ΕΕ L 326, σ. 40.

(³) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49 — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-246/08)

(2008/C 209/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Aalto και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Φινλανδίας, μη επιβάλλοντας ΦΠΑ για τις νομικές συμβουλές εκ μέρους κρατικών υπηρεσιών παροχής νομικής αρωγής (των υπηρετούντων σ' αυτές νομικών συμβούλων) σύμφωνα με τη νομοθεσία περί παροχής νομικής αρωγής, όταν οι σχετικές υπηρεσίες παρέχονται έναντι μερικής πληρωμής, ενώ η παροχή ανάλογων υπηρεσιών εκ μέρους ιδιωτών δικηγόρων βαρύνεται με ΦΠΑ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹) περί φόρου προστιθεμένης αξίας·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις υποθέσεις που άγονται ενώπιον των δικαστηρίων στη Φινλανδία, ο χρήζων νομικής αρωγής μπορεί να επιλέξει μεταξύ της παροχής νομικών συμβουλών εκ μέρους δημόσιων υπηρεσιών ή εκ μέρους ιδιωτών δικηγόρων. Στη πρώτη περίπτωση οι υπηρεσίες που παρέχουν οι οικείες δημόσιες υπηρεσίες έναντι μερικής πληρωμής δεν βαρύνονται με ΦΠΑ, ενώ η παροχή αναλόγων υπηρεσιών έναντι μερικής πληρωμής εκ μέρους ιδιωτών δικηγόρων βαρύνεται με

ΦΠΑ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, υφίσταται εν προκειμένω διαφορετική φορολογική μεταχείριση των ιδίων υπηρεσιών, η οποία έχει επιπτώσεις επί των δημοσίων πόρων.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η παροχή υπηρεσιών εκ μέρους δημόσιων υπηρεσιών παροχής νομικής αρωγής δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας. Οι υπηρεσίες αυτές σαφώς απαλλάσσονται του φόρου προστιθεμένης αξίας όταν δεν παρέχονται έναντι αμοιβής. Όταν όμως ο δικαιούχος της παροχής καταβάλλει κάποια αμοιβή, δεν μπορεί να υφίσταται τέτοια φοροαπαλλαγή για τις παροχές εκ μέρους των ως άνω δημοσίων υπηρεσιών.

Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας, οργανισμοί δημοσίου δικαίου βαρύνονται με ΦΠΑ για τις δραστηριότητες των υπηρεσιών τους αν η διαφορετική μεταχείρισή τους μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές στρεβλώσεις των όρων του ανταγωνισμού. Ακόμα και αν θεωρηθεί ότι οι κρατικές υπηρεσίες παροχής νομικής αρωγής ενεργούν ως δημόσιος οργανισμός, η σχετική φοροαπαλλαγή τους θα οδηγούσε σε σημαντική στρέβλωση του ανταγωνισμού. Για τον λόγο αυτόν επιβάλλεται η υπαγωγή τους στον ΦΠΑ.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 49.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-248/08)

(2008/C 209/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ελένη Τσερέπα — Lacombe και Α. Μαρκουλλή)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 4, παράγραφος 2, στοιχεία α) και γ), 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ) 6, παράγραφος 2, στοιχείο β), 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, και 26 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (¹) για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.

— να καταδικάσει Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή αυτή η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 4, παράγραφος 2, στοιχεία α) και γ), 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ), 6, παράγραφος 2, στοιχείο β), 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, και 26 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (εφεξής «Κανονισμός ΖΥΠ»). Σημειώνεται ότι, η παρούσα προσφυγή αφορά δύο διαδικασίες παράβασης (Παραβάσεις 2001/5217 και 2006/2221) που προκύπτουν από την παράβαση των υποχρεώσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας συγκεκριμένων άρθρων του ίδιου Κανονισμού.

Συγκεκριμένα, ο Κανονισμός αναφέρει ότι τα ζωικά απόβλητα αφού συλλεχθούν, μεταφερθούν και καταστούν αναγνωρίσιμα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, πρέπει μεταξύ άλλων να διατίθενται ως απόβλητα, αφού μεταποιηθούν, με τους καθορισμένους τρόπους που προβλέπει ο Κανονισμός, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία αυτά ανήκουν (άρθρα 4(2)(γ), 5(2)(γ), 6(2)(β)). Επίσης, προβλέπονται οι διαδικασίες που αφορούν στην διάθεση του ειδικού υλικού κινδύνου με αποτέφρωση (άρθρο 4(2)(α)). Περαιτέρω ο Κανονισμός ΖΥΠ καθορίζει τις προϋποθέσεις για έγκριση μονάδων μεταποίησης αποβλήτων, μονάδων ενδιάμεσου χειρισμού, αποθήκευσης, αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης, μεταποίησης των υλικών κατηγορίας 1 και κατηγορίας 2, ελαιοχημικών προϊόντων κατηγορίας 2 και κατηγορίας 3, παραγωγής βιοαερίων και λιπασματοποίησης (άρθρα 10-15). Παρομοίως, ο Κανονισμός ΖΥΠ ορίζει τις προϋποθέσεις για έγκριση από τις αρμόδιες αρχές των υλικών κατηγορίας 3 καθώς και αυτές για τροφές ζώων συντροφιάς και τεχνικών μονάδων (άρθρα 17-18). Επίσης σύμφωνα με τον Κανονισμό, η αρμόδια αρχή οφείλει να πραγματοποιεί σε τακτά διαστήματα επιθεωρήσεις και επίβλεψη για τη διαπίστωση της τήρησης των διατάξεων αυτού, βάσει διαφόρων κριτηρίων τα οποία καθορίζονται, και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς αυτόν (άρθρο 26).

Η Επιτροπή, βασιζόμενη σε ένα μεγάλο αριθμό εκθέσεων των αποστολών του Γενικού Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής (ΓΤΚΘ), τονίζει ότι τόσο κατά το τέλος των προθεσμιών που καθορίζονται στην αιτιολογημένη γνώμη και στην συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, όσον και πέραν των ημερομηνιών αυτών, η Ελληνική Δημοκρατία δεν είχε λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διορθώσει τις παραβάσεις που της προσάπτονται και κατά συνέπεια να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα του Κανονισμού ΖΥΠ.

Από το 2004, ο ΓΤΚΘ έχει πραγματοποιήσει αρκετές αποστολές στην Ελλάδα για διαπίστωση των ελλείψεων στην εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού ΖΥΠ. Παρά την διαπίστωση κάποιας προόδου που επιτεύχθηκε μετά τις συστάσεις που υπέβαλε το ΓΤΚΘ στις ελληνικές αρχές στη βάση των διαπιστώσεων του, καθώς και την ψήφιση ειδικής νομοθεσίας τον Οκτώβριο του 2006 με σκοπό την εισαγωγή των απαραίτητων διοικητικών μέτρων για την εφαρ-

μογή των διατάξεων του Κανονισμού ΖΥΠ, ιδιαίτερα όσον αφορά την έγκριση των μονάδων μεταποίησης αποβλήτων, οι επιθεωρητές του ΓΤΚΘ διαπίστωσαν επανειλημμένα και επί τόπου μέχρι και τον Απρίλιο του 2007, οπότε και πραγματοποιήθηκε η τελευταία αποστολή, ότι οι ελληνικές αρχές δεν είχαν προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που υπέχουν σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα του Κανονισμού ΖΥΠ.

Σημειώνεται επίσης ότι, η μη υλοποίηση ή η ανεπαρκής υλοποίηση των προαναφερόμενων διατάξεων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο μη αποτελεσματικό συντονισμό των αρμοδίων αρχών σε επίπεδο νομαρχιακής διοίκησης. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις των ελληνικών αρχών στις διαπιστώσεις που καταγράφονται στις εκθέσεις του ΓΤΚΘ, το επίπεδο διενέργειας των επισήμων ελέγχων από τις αρμόδιες αρχές, όσο και της επιβολής των προβλεπόμενων από την εθνική νομοθεσία κυρώσεων δεν διασφαλίζει αποτελεσματικά την εφαρμογή του Κανονισμού ΖΥΠ.

(¹) ΕΕ L 273, 10.10.2002, σ. 1.

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-249/08)

(2008/C 209/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Banks και C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

— μη έχοντας λάβει τα προσηκόντα μέτρα για τον έλεγχο, την επιθεώρηση και την επιτήρηση της άσκησης της αλιείας εντός της επικράτειάς της και εντός των θαλάσσιων υδάτων τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία της, και ειδικότερα όσον αφορά την τήρηση των διατάξεων που ρυθμίζουν τη διατήρηση επί του σκάφους και τη χρησιμοποίηση παρασυρόμενων διχτυών,